

DİN HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
GENÇLİK HİZMETLERİ DAİRE BAŞKANLIĞI

KUTLU GÖÇ: HİCRET

NEYDİ HİCRET VE NEDEN GEREKMİŞTİ?

İnananların çoğu müşrikler tarafından çeşitli eziyetlere maruz kalıyordu. Müslümanlardan sadece bir kısmı Habeşistan'a göç etmek zorunda kalmış, ancak bu şekilde dinlerini rahatça yaşama imkânına kavuşmuştu. Yüce Allah'ın hicret izni vermesi, sahabe için yeni bir başlangıç olmuştu.

Efendimiz (s.a.s), "Allah (cc), size kardeşler ve emniyette olacağınız bir yurt nasip etti."
buyurarak Mekkeli Müslümanlara Medine'ye hicret etmelerini emretti.

(İbn Hişâm, Sîret, II, 314)

Müminler, Medine'ye akın akın hicret ediyorlardı.

Akabe Biatleri hicrete zemin hazırlamıştı.

Hicret izni verildikten sonra ilk giden kişiler
Âmir b. Rebâa ve hanımı Leyla bnt. Hasme oldu.

Gizlilik içinde gerçekleştirilmişti Medine yolculuğu...

Yalnızca Ömer b. Hattâb gidişini gizlememişti.

Hz. Peygamber, Hz. Ebû Bekir, Hz. Ali ve hasta ya da hicret edemeyecek durumda olanlardan başka kimse kalmamıştı Mekke’de.

Müşrikler, Resûlullah’ın da Medine’ye gitmesinden ve hicret edenlerle bir araya gelip savaş planı yapmasından korkuyorlardı.

Vakit kaybetmeden Dârü’n-Nedve denilen yerde toplanmışlar ve Peygamberimiz’i engellemek için çözüm yolları aramaya başlamışlardı.

Ebû Cehil'in önerisi kabul edildi;

Buna göre Allah Resûlü, her kabileden seçilecek güçlü ve soylu gençler tarafından öldürülecekti.

Müşriklerin bu hain planından Kur'an'da şöyle bahsedilmişti:

“Hani kâfirler seni tutuklamak veya öldürmek ya da (Mekke'den) çıkarmak için tuzak kuruyorlardı.

Onlar tuzak kurarken Allah da tuzak kuruyordu.

Allah, tuzak kuranların (tuzaklarına karşılık verenlerin) en hayırlısıdır.”

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

(Enfâl, 8/30)

Ve...

Hz. Peygamber'in Allah Teâlâ'dan beklediđi hicret iznini veren
âyet nâzil olmuştu:

**“Ve şöyle niyaz et: Rabbim gireceđim yere beni güven içerisinde koy;
çıkacağım yerden de beni güven içerisinde çıkar.
Katından bana yardımcı bir kuvvet ver.”**

وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا

(İsrâ, 17/80)

Resûlullah (s.a.s), hicret hazırlığı yapan sadık dostu Hz. Ebû Bekir'e:

“Acele etme, belki Allah sana bir arkadaş bulur.” diyerek beklemesini istemişti.

Heyecanla beklenen gün nihayet gelmişti.

Peygamberimiz'in yol arkadaşı Hz. Ebû Bekir olacaktı.

Bu müjdeli haberi alan Hz. Ebû Bekir, gözyaşlarına hakim olamadı...

Hicret, pek çok fedakarlıklara şahit olmuştu.

Hz. Ali, Peygamberimiz'in yola çıkacağı gece onun yatağında yatarak aslında hayatını riske atmıştı.

Hz. Peygamber, kendisine verilen emanetleri sahiplerine teslim etme görevini ona vermişti.

Evin etrafı müşrikler tarafından çevrilmişti.

Allah Resûlü, onlar görmeden evinden çıkarak Hz. Ebû Bekir'e gitti.

Medine'ye ters istikamette kalan Sevr Mağarası'na doğru yola koyuldu iki dost.

Allah Resûlü'nü öldürmek üzere evini basan müşrikler evde bulamadılar onu.
Tuzakları boşa çıkmıştı.

Mekke'nin en iyi iz sürücülerini yanlarına alarak
Peygamberimizi aramaya başladılar.

İzler müşrikleri Sevr Mağarası'na doğru götürüyordu.

Müşrikler mağaraya o kadar yaklaşmışlardı ki Hz. Ebû Bekir telaşlanmış ve:
“İçlerinden birisi eğilip baksa bizi görür!” demişti.

Peygamber (s.a.s) de ona şöyle karşılık vermişti:
“Yâ Ebâ Bekir, üçüncüleri Allah olan iki kişiyi sen ne zannediyorsun?”

Müşrikler, mağaranın ağzına kadar geldikleri hâlde
içerisine bakmadan dönüp gittiler.

Allah, iki değerli yolcuyu görünmez ordularla destekleyerek korumuştı.

Cenâb-ı Hak, zor anında Elçisi'nden yardımını esirgememişti.

“Eğer siz ona (Peygamber’e) yardım etmezseniz (biliyorsunuz ki) inkâr edenler onu iki kişiden biri olarak (Mekke’den) çıkardıkları zaman, ona bizzat Allah yardım etmişti.

Hani onlar mağarada iken o, arkadaşına,

لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا "Üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir." diyordu.

Allah da onun üzerine güven duygusu ve huzur indirmiş,
sizin kendilerini görmediğiniz birtakım ordularla onu desteklemiş,
böylece inkâr edenlerin sözünü alçaltmıştı.”

(Tevbe, 9/40)

Medine'ye doğru yol alırken, doğup büyüdüğü şehirden ayrılmanın
hüznü düşmüştü Allah Resûlü'nün gönlüne

Sevgili Elçisi'nin özlemini ve hüznünü bilen Rabbi,
ona “dönülecek yere” yani Mekke'ye bir gün tekrar geleceğini müjdelemişti.

Efendimizin teřrifi Medineli Müslümanları büyük sevince bođdu.

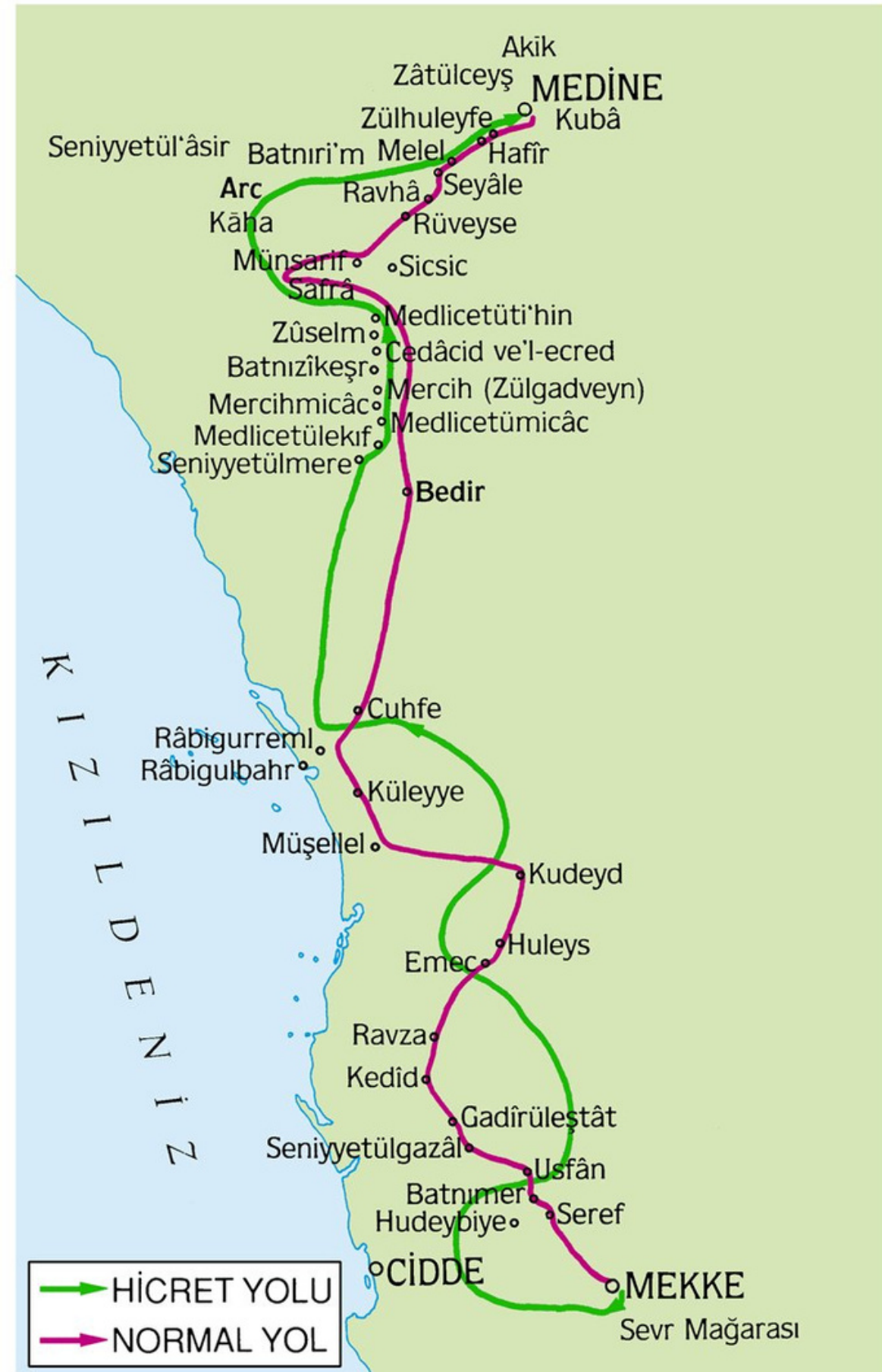
Kimileri evlerinin damına çıkmış, kimileri de yollara dökülmüş,
âlemlere rahmet olarak gönderilen Nebî'yi karşılamak için bekliyordu.

Kadınlar ve çocuklar hep bir ağızdan şiirler okuyordu:

“Veda tepelerinden dolunay doğdu bize!

Allah’a çağırان bir davetçi oldukça,

Şükür etmemiz gerekir hâlimize!”

İşte bu kutlu göçün adıydı “HİCRET”!

Hicret; Rabbi uğruna kişinin vatanını terk etmesinin adıydı.

Allah Resûlü’nün dinin güzelliklerini yaymak için
yeni imkânlar aramasının da adıydı elbette.

Bu göç, hem hicret edenler hem de onlara kucak açanlar için samimiyetin, sadakatin ve imanın bir göstergesiydi.

“İman edip de Allah yolunda hicret ve cihad edenler;
(muhacirleri) barındıran ve yardım edenler var ya,
işte gerçek müminler onlardır. Onlar için mağfiret ve bol rızık vardır.”

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

(Enfâl, 8/74)

Hicrette aslolan niyetti.

Hicret edenler arasında farklı bir amaç gözetenler de vardı. Ümmü Kays adlı bir kadınla evlenebilmek amacıyla Medine'ye göç eden bir kişinin sahabe tarafından “Ümmü Kays muhaciri” diye anılması buna bir örnekti.

Hiz. Peygamber (s.a.s.) bu olay üzerine şöyle buyurmuştu:

“Ameller niyete göredir. Her kişiye ancak niyet ettiğı şey vardır.

Kimin hicreti Allah’a ve Resûlü’ne yönelikse onun hicreti Allah’a ve Resûlü’nedir. Kimin de hicreti nail olacağı bir dünyalık veya evleneceğı bir kadından dolayı ise onun hicreti, hicret ettiğı şeye olur.”

(Buhârî, İmân, 41)

Hicret, vazgeçmenin adıydı memleketinden, sevdiklerinden, sahip olduğun herşeyden..

Herkesin kolay kolay hakkını veremeyeceği büyük bir fedakârlıktı zira.

İnananlar, sırf dinlerini özgürce yaşayabilmek uğruna sahip oldukları herşeyi Mekke’de bırakıp başka bir diyara göç etmişlerdi.

Onlar ne rahat bir yaşam ne de hicret edilen yerin zenginliğinin peşindeydi.

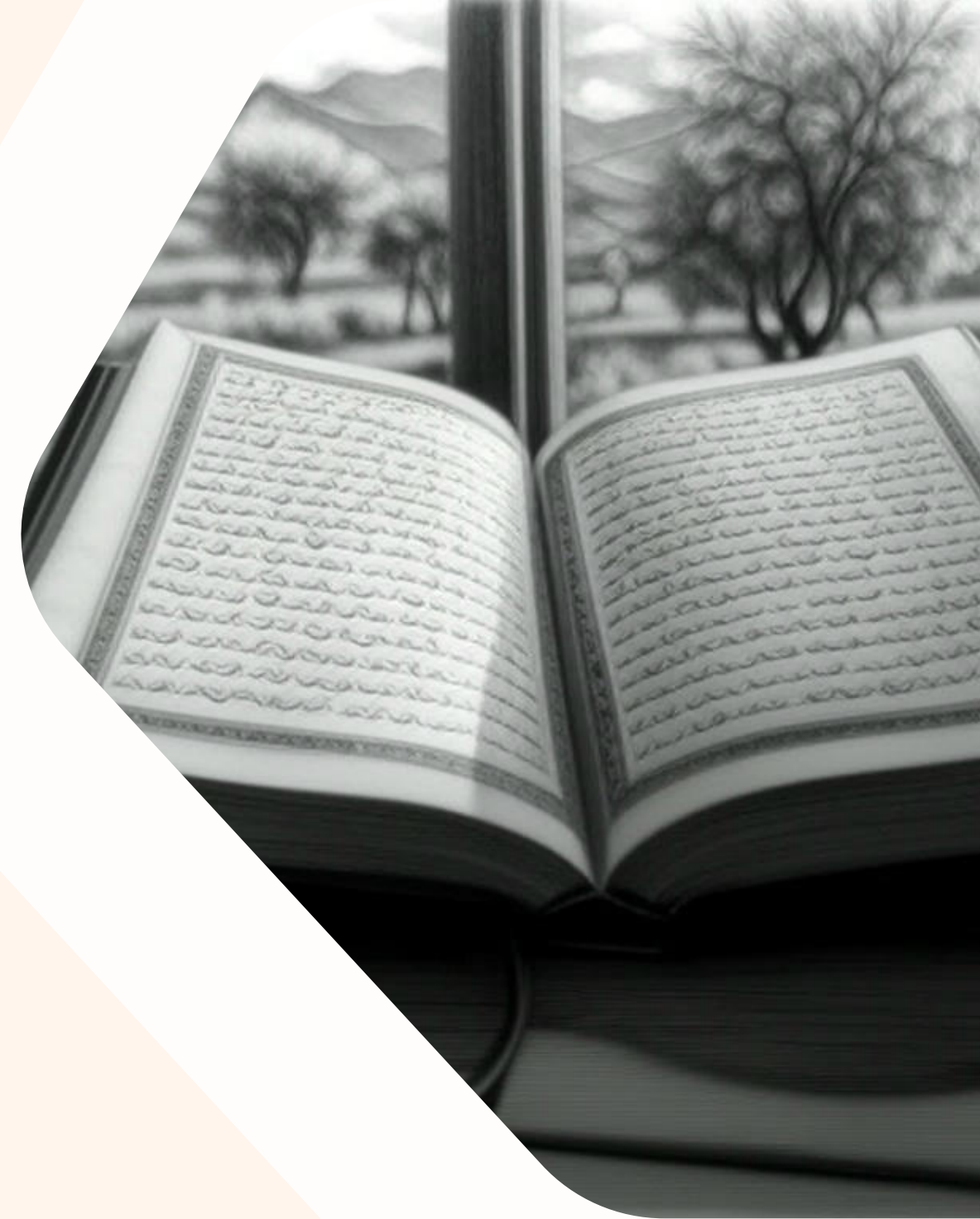

Cenâb-ı Hak, Yüce Kitabı'nda hicret edenlerden razı olduğunu belirtmişti.

Allah için yapılan bu fedakârlığın karşılığı şöyle müjdelenmişti:

**“Allah yolunda hicret eden kimse,
yeryüzünde gidecek birçok yer ve bolluk bulur.
Kim Allah ve Resûlü uğrunda evinden çıkar da
sonra kendisine ölüm yetişirse artık onun mükâfatı Allah’a düşer.
Allah, çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.”**

(Nisâ, 4/100)

İslâm'ın yayılmasına vesile olan en önemli olaylardan biridir bu mübarek sefer...

Mekke'de geçen on üç yıldan sonra
İslâm'ın geleceği açısından bir dönüm noktası olmuştu hicret.

Müslümanlar için yeni bir başlangıçtı aynı zamanda...

Hicretin her zaman ve mekânda devam eden mânevî bir boyutu vardır.

Yasakları terk etmek de hicrettir Rabbimiz katında.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s),

“Müslüman, elinden ve dilinden

Müslümanların selâmette olduğu (zarar görmediği) kimsedir.

Muhacir Allah’ın yasakladığını terk eden kimsedir.”

buyurarak buna dikkat çekmiştir.

(Buhârî, İmân, 4)

Hicret aslında, Allah Teâlâ'nın,

“Kötü şeyleri terk et!”

(Müddessir, 74/5)

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

emrinin gereğini yapmak,

kötülere ve kötülüklere karşı bir tutum içinde olmak,

zalime dur diyebilmek,

günah işlenen bir ortamı cesurca terk edebilmektir bir anlamda.

HİCRET...

İyiliğe yol açmak,
iyiliği artırmak ve
iyilerle beraber olmaktır...

Sadece bir yer deęiştirme deęil;
yönünü de deęiştirmektir bazen...

Sadece bir mekândan
başka bir mekâna deęil;
karanlıklardan aydınlığa yolculuktur
kimi zaman.

Hız. Ebu Bekir, Hız. Ali gibi
Allah'ı hatırlatan dostlarla
yol yürümektir mesela...

Gerçek hayatta olduğu gibi
sosyal medyada da yönünü
doęruya ve faydalıya çevirmektir...

Yalana karşı doğruluğun,
haksızlığa karşı adaletin,
umutsuzluğa karşı umudun
yanında olmaktır.

HİCRET...

Bir hayalin, bir inancın, bir idealin
uğruna fedakârlık yapabilmektir.

Kimliksizleşmeden,
anlamsız eğlencelerden uzaklaşıp,
özüne ve değerlerine
dönmektir.

Dolu dolu yaşanacak bir hayatın
peşine düşüp kalemle ve kelimelerle
iz bırakmak için gayret etmektir.

“Hangi yanlışları terk etmeliyim?
Hangi güzel yolculuklara çıkmalıyım?”
sorularını kendine sormaktır
zaman zaman...

Senin bugünkü hicretin;
bir günahı terk etmektir.

Kötü alışkanlıklara ‘elveda’,
anlam dolu bir hayata
‘merhaba’ diyebilmektir.

Hicret, hâlâ devam ediyor ve dünya döndükçe de devam edecek...

Medine'lere giden yollar her zaman bizi bekliyor olacak...
Yeter ki yanlış bir yola girdiğimizde hatamızı fark edelim
ve tekrar yönümüzü hakikat yoluna çevirelim...

Allah Resûlü'nün ifadesi yanlışlardan vazgeçenler için
tevbe yolunun her daim açık olduğunu göstermiyor mu?..

**“Tevbe sona ermedikçe hicret de sona ermez.
Güneş battığı yerden doğmadıkça da tevbe sona ermez.”**

(Ebû Dâvûd, Cihâd, 2)

Hep beraber d    nelim Őimdi...
Her inanan gencin bir hicreti olmalı deęil midir?

Senin hicretin ne için?

Neleri terk edebilirsin Rabbin için?

TEŞEKKÜRLER

